

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7972 *Reial Decret Llei 5/2011, de 29 d'abril, de mesures per a la regularització i control de l'ocupació submergida i el foment de la rehabilitació de vivendes.*

Hi ha un consens generalitzat sobre els efectes negatius de l'economia submergida i, en particular, del treball no declarat com a elements que distorsionen el mercat i dificulten el sistema de protecció social i les garanties dels treballadors. Inconvenients que cobren especial rellevància en un moment de l'economia espanyola en el qual el repunt de l'activitat i el creixement econòmic no arriben a les cotes suficients per a la creació d'ocupació neta, i que són un obstacle per a les possibilitats del creixement econòmic.

En primer lloc, els perjudis del treball no declarat es projecten, d'una banda, directament sobre la competència deslleial que estes situacions generen respecte de la gran majoria de les empreses espanyoles que actuen en el marc de la legalitat comuna, i dificulten les seues possibilitats de creixement dins del dit marc; i d'altra banda, sobre la disminució, si no l'eliminació, de les possibilitats de protecció social dels treballadors afectats i de les seues condicions de vida i de treball, en un moment en el qual precisament poden ser més vulnerables davant de les diverses contingències relacionades amb el cicle econòmic.

D'altra banda, estos comportaments i actituds socials dificulten la recuperació econòmica i els objectius nacionals de reducció del dèficit públic, precisament quan s'augmenten les necessitats del gasto en protecció social.

Davant d'estos comportaments, les polítiques públiques d'inspecció, sanció i tutela dels drets socials i de les regles de transparència i igualtat en el mercat mamprenen accions diverses i contínues per mitjà de plans dirigits al control i lluita contra l'economia irregular i l'ocupació submergida, de manera regular i permanent. En eixa direcció cal mencionar els successius plans anuals integrats de la Inspecció de Treball i Seguretat Social; la constitució de l'Observatori del Fraude per a l'anàlisi i correcció de les irregularitats en matèria laboral i de Seguretat Social entre la Tresoreria General de la Seguretat Social i la mateixa Inspecció de Treball i Seguretat Social; el recent Pla d'Acció sobre Empreses Fictícies i Altes Fraudulentes adoptat per ambdós organismes, i el Pla Integral de Prevenció i Correcció del Fraude Fiscal, Laboral i a la Seguretat Social, aprovat pel Consell de Ministres del 5 de març de 2010, en el qual, junt amb els esmentats organismes, també participa l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Atenent les raons explicitades anteriorment sobre els efectes negatius de l'ocupació submergida, és necessari aprofundir en les polítiques públiques dirigides a combatre-la. En este sentit, resulta oportú encetar un pla que articule mesures de distinta naturalesa dirigides a propiciar la regularització del treball no declarat, per a restablir els equilibris i eliminar els perjudis que s'han assenyalat, recuperant o millorant el nivell de justícia i solidaritat social en el nostre mercat de treball i en l'economia espanyola, al mateix temps que es potencien i es milloren els mecanismes de control en este àmbit com a instruments de dissuasió i de reacció enfront de l'ocultació i la precarització de les relacions laborals.

Este pla ha de revestir també un caràcter extraordinari, en la mesura que ha de superar els plantejaments que habitualment i amb caràcter regular i permanent incorporen els plans de control i lluita contra el fraude abans assenyalats. En este sentit, han d'abordar-se mesures que, amb caràcter limitat en el temps, afavorisquen la regularització del treball no declarat, com a part important de l'economia submergida, més enllà de les actuacions sistemàtiques ordinàries, garantint la necessària confidencialitat.

Finalment, és també urgent la seua posada en marxa, en la mesura que es considera inajornable la recuperació de nivells més acceptables de competència empresarial i de protecció social dels treballadors, així com la contribució al restabliment de l'equilibri pressupostari públic, com a mitjà de propiciar amb immediatesa el més gran i més just creixement econòmic i la creació d'ocupació consegüent.

S'imposa, com a part integrant del dit pla, la necessitat que el Consell de Ministres adopte una sèrie de mesures amb caràcter immediat, referides a l'àmbit de vigilància i control de la legislació social, que perseguixen incentivar o estimular la regularització voluntària del treball no declarat, a fi que estes contribuïsquen al procés de recuperació econòmica.

Així, el capítol I estableix un termini durant el qual els empresaris podran voluntàriament regularitzar la situació dels treballadors que tinguen ocupats de manera irregular. Estes situacions no seran objecte de sancions administratives per l'incompliment de les obligacions en relació amb la declaració i el reconeixement dels drets dels treballadors afectats, així com en matèria de Seguretat Social, i s'hi estableix la possibilitat d'ajornament dels deutes amb la Seguretat Social en determinades condicions.

A més de les mesures en matèria de Seguretat Social derivades del dit procediment en matèria laboral, ha de tindre's en compte que en cas que l'empresari se sotmeta voluntàriament al procediment de regularització, podrà acollir-se a la modalitat de contractació que responga a les característiques, finalitat i supòsits previstos en la normativa sobre modalitats contractuals.

En el capítol II es regulen una sèrie de mesures destinades a combatre el treball no declarat, que seran aplicables després de la finalització del procés de regularització voluntària previst en el capítol anterior.

En primer lloc, com a mecanisme de control en els processos de subcontractació, per a combatre el treball no declarat s'estableix l'obligació que els empresaris que contracten o subcontracten amb altres la realització d'obres o servicis que corresponen a la seua pròpia activitat o que es presten de manera continuada en els seus centres de treball comproven, amb caràcter previ a l'inici de l'activitat contractada o subcontractada, que els treballadors que les contractistes o subcontractistes ocupen en els seus centres de treball han sigut donats d'alta en Seguretat Social, i exigisquen l'acreditació del compliment de la dita obligació.

En segon lloc, s'incrementa la quantia de les sancions administratives respecte d'aquells tipus infractors directament associats al treball no declarat, incloent-hi l'equiparació de les sancions per obstrucció a la tasca inspectora en esta matèria.

En tercer lloc, es tipifica com a infracció greu l'incompliment de la mencionada obligació de comprovació en esta matèria per part dels empresaris en casos de contractes o subcontractes.

En quart lloc, en el marc de les sancions accessòries als empresaris en matèria d'ocupació, ajudes de foment de l'ocupació, formació per a l'ocupació i protecció per desocupació, s'amplia el termini d'exclusió de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per un període màxim de dos anys per als supòsits d'infraccions molt greus per conductes relacionades amb l'ocupació submergida. En el cas de les infraccions greus, el termini d'exclusió serà d'un any ampliable a dos per al supòsit de reiteració de la conducta infractora.

D'altra banda, es modifica l'article 49 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, per a estendre la prohibició de contractar amb les administracions públiques a aquelles empreses que hagen incorregut en l'incompliment tipificat com a infracció greu que preveu l'article 22.2 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social.

En les disposicions addicionals es regulen les conseqüències dels eventuais incompliments del règim jurídic de la regularització i la previsió sobre l'avaluació i seguiment de les disposicions d'este reial decret llei, oïda la Comissió Consultiva Tripartida de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Finalment, en la disposició final primera es modifica l'actual regulació de la deducció per obres de millora en la vivenda habitual introduïda en la normativa de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques pel Reial Decret Llei 6/2010, de 9 d'abril, de Mesures per a l'Impuls de la Recuperació Econòmica i l'Ocupació. En concret, s'amplia tant l'objecte de la deducció, que ja no estarà limitat a les obres que es realitzen en la vivenda habitual, com el col·lectiu de beneficiaris potencials, pel fet que s'incrementa el límit anual de base

imposable per a accedir-hi de 53.007,20 a 71.007,20 euros anuals. Al mateix temps, es millora la mateixa quantia de la deducció, elevant-se del 10 al 20 per cent el percentatge de deducció, i de 4.000 a 6.750 euros anuals, la base anual màxima de deducció. Igualment, s'incrementa de 12.000 a 20.000 euros anuals la base acumulada de la deducció. La nova regulació de la deducció serà aplicable a les obres que es realitzen des de l'entrada en vigor del present reial decret llei fins al 31 de desembre de 2012.

El caràcter de les mesures exposades i la immediatesa amb què han d'aplicar-se per a aconseguir la seua eficàcia posen de manifest la concurrència dels requisits d'extraordinària i urgent necessitat que exigix l'article 86 de la Constitució perquè s'aprove per mitjà de reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta conjuntament dels titulars dels ministeris d'Economia i Hisenda i de Treball i Immigració, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 d'abril de 2011,

DISPOSE:

CAPÍTOL I

Mesures destinades a empreses que s'acullen voluntàriament al procediment de regularització respecte d'aquells treballadors ocupats de manera irregular

Article 1. Procés voluntari de regularització.

Els empresaris que ocupen treballadors de manera irregular per no haver sol·licitat la seua afiliació inicial o alta en la Seguretat Social podran regularitzar-ne la situació des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei fins al 31 de juliol de 2011, de conformitat amb el que preveu este capítol.

Article 2. Efectes en matèria de Seguretat Social del procés de la regularització.

1. Als efectes indicats en l'article anterior, les empreses hauran de sol·licitar l'alta dels mencionats treballadors en el corresponent règim de la Seguretat Social dins del termini assenyalat.

2. L'ingrés de les cotitzacions a la Seguretat Social i pels conceptes de recaptació conjunta corresponents a les altes a les quals es referix l'apartat anterior que corresponguen d'acord amb la legislació vigent de la Seguretat Social podrà ser objecte d'ajornament en els termes reglamentàriament establits.

Article 3. Efectes de la regularització en matèria de sancions.

1. Les situacions de fet a què es referixen els articles anteriors sobre els treballadors afectats per la regularització no podran ser objecte de les sancions administratives que preveu el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per a les infraccions tipificades en este text legal relacionades amb estes situacions, excepte en el que preveu la disposició addicional primera d'este reial decret llei.

2. No obstant això, el que estableix l'apartat anterior no serà aplicable quan ja s'haja iniciat una actuació en l'empresa en matèria de seguretat social que tinga com a objecte o afecte les situacions de fet que indica el dit apartat o hagen tingut entrada en la Inspecció de Treball i Seguretat Socials denúncies, reclamacions o escrits de qualsevol naturalesa relacionats amb estes situacions en la mateixa empresa, o demandes davant de la Jurisdicció Social.

Article 4. Modalitats contractuals.

1. Els empresaris que s'hagen acollit al procediment de regularització a què es referix este capítol hauran de formalitzar un contracte de treball amb el treballador per mitjà de

qualsevol modalitat contractual indefinida o temporal o de duració determinada, incloent-hi els contractes formatius, sempre que es reunisquen els requisits exigits per a subscriure'ls, d'acord amb la legislació laboral. Quan es tracte de contractes de caràcter temporal o de duració determinada, la seua duració inicial prevista no podrà ser inferior a sis mesos des de la data de sol·licitud de l'alta en la Seguretat Social.

2. Respecte als treballadors contractats per mitjà de les modalitats contractuals temporals o de duració determinada en els supòsits a què es referix l'apartat anterior, no serà aplicable el que estableix l'article 15.2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, sobre l'adquisició de la condició de treballadors fixos, sempre que es complisquen els requisits previstos en el procés de regularització previstos en este capítol.

3. En el contracte de treball es farà constar expressament que s'acull al procés de regularització establert en este reial decret llei, sense perjudici de la normativa laboral restant que li siga aplicable segons la modalitat de contractació utilitzada.

CAPÍTOL II

Mesures destinades a combatre l'ocupació de manera irregular una vegada finalitzat el procés voluntari de regularització

Article 5. Comprovació del compliment de les obligacions d'alta en Seguretat Social de treballadors en els supòsits de subcontractació.

1. Sense perjudici del que preveu l'article 42 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, els empresaris que contracten o subcontracten amb altres la realització d'obres o servicis que corresponen a la seua pròpia activitat o que es presten de manera continuada en els seus centres de treball hauran de comprovar, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, l'afiliació i alta en la Seguretat Social dels treballadors que estos altres ocupen en aquells servicis o obres.

2. El deure de comprovació que estableix l'apartat anterior no serà exigible quan l'activitat contractada es referisca exclusivament a la construcció o reparació que puga contractar un cap de família respecte de la seua vivenda, ni tampoc quan el propietari de l'obra o indústria no contracte la seua realització per raó d'una activitat empresarial.

Article 6. Modificació del text refós de la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

El text refós de la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda modificat com següent:

U. L'apartat 2 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«No sol·licitar l'afiliació inicial o l'alta dels treballadors que ingressen al seu servici, o sol·licitar-la, com a conseqüència d'actuació inspectora, fora del termini establert. A este efecte, es considerarà una infracció per cada un dels treballadors afectats.»

Dos. S'afeg un nou apartat 11 a l'article 22, amb la redacció següent:

«La sol·licitud d'afiliació o de l'alta dels treballadors que ingressen al seu servici fora del termini establert a este efecte, quan no hi haja actuació inspectora, o la no-transmissió d'esta pels obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.»

Tres. S'afeg un nou apartat 12 a l'article 22, amb la redacció següent:

«No comprovar els empresaris que contracten o subcontracten amb altres la realització d'obres o servicis que corresponen a la seua pròpia activitat o que es

presten de manera continuada en els seus centres de treball, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, l'afiliació o alta en la Seguretat Social dels treballadors que estos altres ocupen en aquells servicis o obres; es considerarà una infracció per cada un dels treballadors afectats.»

Quatre. S'afigen dos nous apartats e) i f) i s'addiciona un paràgraf final a l'article 40.1, amb la redacció següent:

«e) Les infraccions assenyalades en els articles 22.2 i 23.1.a) se sancionaran:

1r. La infracció greu de l'article 22.2 se sancionará amb la multa següent: en el grau mínim, de 3.126 a 6.250 euros; en el grau mitjà, de 6.251 a 8.000 euros, i en el grau màxim, de 8.001 a 10.000 euros.

2n. La infracció molt greu de l'article 23.1.a) se sancionará amb la multa següent: en el grau mínim, de 10.001 a 25.000 euros; en el grau mitjà, de 25.001 a 100.005 euros, i en el grau màxim, de 100.006 a 187.515 euros.

f) Quan l'actuació inspectora de la qual es derive l'obstrucció vaja dirigida a la comprovació de la situació d'alta dels treballadors que presten servicis en una empresa i l'incompliment de les obligacions de l'empresari puga donar lloc a la comissió de les infraccions tipificades en els articles 22.2 i 23.1.a), les infraccions per obstrucció se sancionaran:

1r. Les qualificades com a greus: en el grau mínim, amb multa de 3.126 a 6.250 euros; en el grau mitjà, de 6.251 a 8.000 euros, i en el grau màxim, de 8.001 a 10.000 euros.

2n. Les qualificades com a molt greus: en el grau mínim, amb una multa de 10.001 a 25.000 euros; en el grau mitjà, de 25.001 a 100.005 euros, i en el grau màxim, de 100.006 a 187.515 euros.

Les sancions imposades per les infraccions previstes en l'apartat e) i les qualificades com a molt greus de l'apartat f), una vegada siguen fermes, es faran públiques en la forma que es preveja reglamentàriament.»

Cinc. L'article 46 queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudi de les sancions a què es referix l'article 40.1 i exceptuant el que estableix l'article 46 bis) d'esta llei, els empresaris que hagen comés infraccions molt greus tipificades en els articles 16 i 23 d'esta llei en matèria d'ocupació i protecció per desocupació:

a) Perdran automàticament les ajudes, bonificacions i, en general, els beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació, amb efectes des de la data en què es va cometre la infracció.

b) Podran ser exclosos de l'accés a estos beneficis per un període màxim de dos anys.

c) En els supòsits previstos en els apartats 3 i 4 de l'article 16, queden obligats, en tot cas, a la devolució de les quantitats obtingudes indegudament i les no aplicades o aplicades incorrectament.

2. Quan la conducta de l'empresari done lloc a l'aplicació del tipus previst en l'article 22.2, amb independència del nombre de treballadors afectats, s'aplicaran les mesures previstes en les lletres a) i b) de l'apartat anterior, si bé el termini d'exclusió previst en la lletra b) serà d'un any.

En cas de reiteració de la conducta tipificada en l'article 22.2, el termini d'exclusió s'ampliarà a dos anys. Es produirà la reiteració quan entre la comissió de la dita infracció i l'anterior no hagen transcorregut més de 365 dies. A este efecte, no tindrà la consideració de reiteració la conducta empresarial que done lloc a una pluralitat d'infraccions perquè afecten més d'un treballador.»

Article 7. *Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.*

La lletra c) de l'article 49.1 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, queda redactada de la manera següent:

«c) Haver sigut sancionades amb caràcter ferm per infracció greu en matèria de disciplina de mercat, en matèria professional o en matèria d'integració laboral i d'igualtat d'oportunitats i no-discriminació de les persones amb discapacitat, o per infracció molt greu en matèria social, incloent-hi les infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, així com per la infracció greu prevista en l'article 22.2 d'este, o per infracció molt greu en matèria mediambiental, d'acord amb el que estableixen el Reial Decret Legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'Avaluació d'Impacte Ambiental; la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes; la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres; la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'Envasos i Residus d'Envasos; la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus; el text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació.»

Disposició addicional primera. *Incompliment del règim jurídic de la regularització.*

1. Els empresaris que s'hagen acollit al procés voluntari de regularització que conté el capítol I d'este reial decret llei sense reunir els requisits establits respecte d'això o els que, tot i reunir-los, hagen procedit a l'extinció del contracte de treball dels treballadors afectats per la regularització abans de sis mesos, siga quina siga la modalitat de contractació utilitzada, perdran automàticament el dret a acollir-se als beneficis i efectes que estableixen els articles 2, 3 i 4 d'este reial decret llei, amb efectes des de la data de la regularització. Així mateix, hauran de reintegrar les ajudes, bonificacions i, en general, els beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació obtinguts com a conseqüència d'esta contractació.

El que disposa el paràgraf anterior no serà aplicable a les extincions per acomiadament disciplinari declarat com a procedent, o per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador.

2. Així mateix, els empresaris que incomplisquen el règim jurídic de la regularització hauran d'ingressar les quotes de Seguretat Social que corresponguen; tot això, sense perjudi de l'aplicació del que estableix el text refós de la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Disposició addicional segona. *Avaluació de les disposicions d'este reial decret llei.*

El Govern, a través del Ministeri de Treball i Immigració, transcorreguts sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta disposició, realitzarà una avaluació i un seguiment dels resultats de les mesures incloses en este reial decret llei, després d'escoltar la Comissió Consultiva Tripartida de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Atenent les conclusions de la dita avaluació, adoptarà o promourà les mesures d'adaptació o modificació que siguen adequades.

Disposició transitòria única. *Règim sancionador.*

Les infraccions comeses fins al 31 de juliol de 2011 se sotmetran al règim de responsabilitats vigent amb anterioritat a la dita data i se sancionaran d'acord amb les quanties que indique.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que preveu el present reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació de la deducció per obres de millora en la vivenda habitual en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni:

U. Es modifica la disposició addicional vint-i-nou, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-nou. *Deducció per obres de millora en la vivenda.*

Els contribuents la base imposable dels quals siga inferior a 71.007,20 euros anuals podran deduir-se el 20 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial Decret Llei 5/2011 fins al 31 de desembre de 2012 per les obres realitzades durant el dit període en qualsevol vivenda de la seua propietat o en l'edifici en què esta es trobe, sempre que tinguen com a objecte la millora de l'eficiència energètica, la higiene, salut i protecció del medi ambient, la utilització d'energies renovables, la seguretat i l'estanqueïtat, i en particular la substitució de les instal·lacions d'electricitat, aigua, gas o altres subministraments, o afavorisquen l'accessibilitat a l'edifici o les vivendes, en els termes que preveu el Reial Decret 2066/2008, de 12 de desembre, pel qual es regula el Pla Estatal de Vivenda i Rehabilitació 2009-2012, així com per les obres d'instal·lació d'infraestructures de telecomunicació realitzades durant el dit període que permeten l'accés a internet i a servicis de televisió digital en la vivenda del contribuent.

No donaran dret a efectuar esta deducció les obres que es realitzen en vivendes afectes a una activitat econòmica, places de garatge, jardins, parcs, piscines i instal·lacions esportives i altres elements anàlegs.

La base d'esta deducció estarà constituïda per les quantitats satisfetes, per mitjà de targeta de crèdit o debit, transferència bancària, xec nominatiu o ingrés en comptes en entitats de crèdit, a les persones o entitats que realitzen estes obres. No donaran dret en cap cas a efectuar esta deducció les quantitats satisfetes per mitjà d'entregues de diners de curs legal.

La base màxima anual d'esta deducció serà de:

- a) quan la base imposable siga igual o inferior a 53.007,20 euros anuals: 6.750 euros anuals;
- b) quan la base imposable estiga compresa entre 53.007,20 i 71.007,20 euros anuals: 6.750 euros menys el resultat de multiplicar per 0,375 la diferència entre la base imposable i 53.007,20 euros anuals.

Les quantitats satisfetes en l'exercici i no deduïdes perquè excedixen la base màxima anual de deducció podran deduir-se, amb el mateix límit, en els quatre exercicis següents.

A este efecte, quan concórreguen quantitats deduïbles en l'exercici amb quantitats deduïbles procedents d'exercicis anteriors que no hagen pogut ser objecte de deducció per excedir la base màxima de deducció, el límit anteriorment indicat serà únic per al conjunt d'estes quantitats, i es deduiran en primer lloc les quantitats corresponents a anys anteriors.

La base acumulada de la deducció corresponent als períodes impositius en què esta s'aplique no podrà excedir en cap cas els 20.000 euros per vivenda. Quan concórreguen diversos propietaris amb dret a efectuar la deducció respecte d'una mateixa vivenda, l'esmentat límit de 20.000 euros es distribuirà entre els copropietaris en funció del seu respectiu percentatge de propietat en l'immoble.

No donaran en cap cas dret a l'aplicació d'esta deducció les quantitats satisfetes per les quals el contribuent efectue la deducció per inversió en vivenda habitual a la qual es referix l'article 68.1 d'esta llei.

2. L'import d'esta deducció es restarà de la quota íntegra estatal després de les deduccions previstes en els apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 68 d'esta llei.»

Dos. S'afig una disposició transitòria vint-i-una, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-una. *Deducció per obres de millora en la vivenda habitual satisfetes amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial Decret Llei 5/2011.*

1. Els contribuents que amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial Decret Llei 5/2011 hagen satisfet quantitats per les quals hagen tingut dret a la deducció per obres de millora en la vivenda habitual, d'acord amb la redacció original de la disposició adicional vint-i-nou d'esta llei, aplicaran la deducció en relació amb estes quantitats d'acord amb l'esmentada redacció.

2. Per aplicació del que disposa esta disposició, la base anual i la base acumulada de la deducció corresponents al conjunt d'obres de millora no podran en cap cas excedir els límits establits en la disposició adicional vint-i-nou d'esta llei.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Els articles d'este reial decret llei que no constituïxen disposicions modificatives d'altres que estan vigents es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a i 17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les matèries de legislació laboral, sense perjuí que l'executen els òrgans de les comunitats autònomes, així com de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjuí que duguen a terme els seus servicis les comunitats autònomes, respectivament.

Disposició final tercera. *Facultats de desplegament.*

S'habilita el Govern i els titulars dels ministeris d'Economia i Hisenda i de Treball i Immigració, en l'àmbit de les seues competències respectives, perquè dicten les disposicions i adopten les mesures necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix este reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte les mesures que preveu el capítol II, que entraran en vigor l'1 d'agost de 2011.

Madrid, 29 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO